Osudová balada - Jamaron

```
            Hmi           D                A          E
1: Cesta je dlouhá a nemá cenu se ptát kam vede a kde končí,
pravda je drahá a kdo má šanci ji znát, ten cestou se lží tančí.
Možná je štěstí, že osud nezměním, ale za šanci chci se rvát,
tak zatnu pěsti, zatočím osudím, ale nebudu se osudu ptát.

             Hmi             D             A             E
R: Nebudu se ptát, nebudu se ptát - jestli mám jít anebo zůstat stát.
Nebudu se ptát, nebudu se ptát - koho držet se mám a koho mám se bát.
Nebudu se ptát, nebudu se ptát - kolik měl bych vzít a kolik měl bych ti dát.
Nebudu se ptát, nebudu se ptát…

2: Cesta je dlouhá a síly dochází, jenom vůle mě nutí jít,
snad není hloupá a snad jí dochází, že sny má ten, kdo se nebojí snít.
Cesta mi věstí, že směr už nezměním, můžu mít všechno, co si budu přát,
tak zatnu pěsti, zatočím osudím, ale rozhodně se nebudu ptát.

R

3: Nestůj a běž, jen na tom záleží, jak naloží s časem, kterej ti byl dán.
Co v životě chceš, jen tobě náleží, ale tu cestu si zvolit musíš sám.
A osud náš třímáme v dlaních,
a teď si splníme své tisícé přání.

R
C#mi E H F#
R (o tón výš)

Nebudu se ptát
Nebudu se ptát
Teď už nebudu se ptát.
```